

روایت‌هایی از برداران «سزاوار رحمت» محله نوغان؛ واقفان چندین باب مدرسه، مسجد، خانه و درمانگاه

خاندانی که سزاوار رحمت‌اند

منطقه
ثامن

حاج احمد هم‌زمان که در ساخت مسجد امام جعفر صادق (ع) به عمویش محمد کمک می‌کرد، برادرش امید درگیر ساخت مدرسه پدرش در گلشهر بود؛ هوشمندترین مدرسه ایران در ۱۶ کلاس که دانش‌آموزان آن در فضایی کاملاً به‌روز درس می‌خوانند؛ برای ساخت این مدرسه به سفارش پدرم در باره مدل کلاس‌های درس در کشورهای پیشرفته تحقیق کردیم. به‌عنوان نمونه آن را به چیلر مجهز کردیم که همراه گرم و سرد کردن، هوای تازه هم می‌رساند. و این تنها مدرسه در ایران است که مجهز به چیلر است.»

این مدرسین بزرگ و هوشمند بنام محمود سزاوار رحمت مخصوص دانش‌آموزان حاشیه شهر و با هزینه ۱۶ میلیارد تومان ساخته شده و از مدتی پیش در اختیار دانش‌آموزان گذاشته شده است.

ساخت خانه و درمانگاه آخر راه نیست

برادران سزاوار رحمت برای این وقف‌ها در راه علم و درمان و آسایش مردم هیچ دفتر ثبت خاصی ندارند که بخواهند بگویند چند میلیارد هزینه کرده‌ایم و چقدر از سرمایه مان کم شده است. آن‌ها انسان‌های بی‌ادعایی هستند که حتی رقم‌های قید شده در این گزارش هم به‌اصرا از یاد ما برای گنجاندن در متن بیان شد. گویا به سفارش پدر، این کمک‌ها معامله‌ای با خودشان است تا خبر و برکت از زندگی‌شان قطع نشود.

آقا محمد با پداری از پدر و برادر بزرگ‌ترش رضا که او هم درمانگاه و وقفی دارد و در این دنیا نیستند، می‌گوید: گذشت از مال، لطف خدایم خواهد که خدا را شکر بادعای مادر و نان حلال پدر در وجود من و برادرهایم هست. به همین دلیل، هر جایی ببینیم نیاز به کمک است و از دستمان کاری برمی‌آید، دریغ نمی‌کنیم. مدتی پیش خبر رسید که در روستای کاظم‌آباد برای خانواده‌های نیازمند، چند واحد آپارتمان لازم است. وقتی خودم از نزدیک این اوضاع را دیدم، تصمیم گرفتم ۲۴ واحد آپارتمان بسازم و وقف نیازمندان کنم. الان این آپارتمان‌ها به‌صورت رایگان سالانه در اختیار خانواده‌های نیازمند قرار می‌گیرد تا بتوانند اندوخته‌ای جمع‌آوری کنند.

گویا احمد سزاوار رحمت با پایان ساخت مسجد در خیابان رضوان با همراهی برادرانش امید و امیر، قول ساخت ساختمانی مخصوص بیماران سرطانی را هم داده است؛ ساختمانی که قرار است پشت بیمارستان شهید هاشمی نژاد ساخته شود تا برای عکس برداری این بیماران استفاده شود؛ «ساخت این ساختمان را هم به‌زودی شروع می‌کنیم. البته این پایان راه نیست و تا هر وقت توفیق دهد، ادامه خواهیم داد.»

دوام ما به کارهای نیکمان است

حاج محمد سزاوار رحمت ۷۶ سال سن دارد و بابت بخندی دل‌نشین بر چهره، مهر بانانه سخن می‌گوید و مردی است با انگیزه زیاد برای کار خیر. او جوانی اش را در حرفه مرحوم پدرش صرف به دست آوردن اعتباری کرده است تا امروز موهبت‌های سپیدش حرمتی باشد برای رهایی گرفتاران و گره‌گشایی مشکلات نیازمندان؛ «همه باید راهی آخرت شویم. هیچ کدام از این دنیا هیچ‌گونه مادیاتی نخواهیم برد. پس چه بهتر که قدمی برداریم که ناممان را به نیکویی ماندگار کند. البته مرحوم مادرم، بی‌بی زهرا اخلاقی هم همیشه نصیحتش همین بود. من و برادرهایم هر روز عادت داشتیم بعد از کار اول خدمت مادر برسیم و بعد راهی خانه مان شویم. شاید باورتان نشود که در همه این مدت تا آکیدیم کرده خوش‌رویی و کمک‌ها امیدوارم سر بلند بوده باشیم.»

فاطمه شوشتری اگذشتن از ۲۸ میلیارد تومان نه فقط در عمل، بلکه در تصور هم سخت است، اما برای برداران سزاوار رحمت که خوش‌حالی دیگران لیکن بر لبشان می‌آورد، سخت نبود. این پولی بود که در ۲ سال گذشته جدا از یکدیگر کمک‌ها صرف ساخت یک مسجد و یک مدرسه شد تا گام خیری که مرحوم پدرشان احمد در سال ۱۳۴۲ برداشته بود، ادامه پیدا کند.

نیتشان همدلی است و دوست داشتن دیگران. مهم نیست کار کوچکی باشد یا پروژه‌های بزرگ. مهم برایشان همان گام خیر است که برداشته می‌شود. با همین نیت تاکنون ۲ مدرسه (دبستان دخترانه در کوچه حمام باغ و مدرسه هوشمند در گلشهر) افتتاح شده است. به قول خودشان، دانش‌آموزان نشان‌مانند بچه‌های خودشان هستند که حالا بشوق بیشتری دنبال آرزوهایشان می‌روند. همچنین مسجدی بنام امام جعفر صادق (ع) تا بستان امسال در همسایگی حرم مطهر افتتاح کرده‌اند. برای خانواده‌های نیازمند در روستای کاظم‌آباد ۲۴ واحد آپارتمان ساخته‌اند و در آخرین قدم هم در چند روز آینده ساخت درمانگاه جدیدی را برای عکس برداری از بیماران سرطانی آغاز خواهند کرد. بانگه‌به‌کارهای خیرخواهانه آن‌ها، قرارمان را به مناسبت دهه وقف، با محمد سزاوار رحمت و برادرزاده اش، احمد سزاوار رحمت، در مسجد امام جعفر صادق (ع) واقع در خیابان رضوان گذاشتیم تا بشنویم از دلیل این همه خدمت‌رسانی ستودنی به مردم.

باقیات حاج احمد و پسران

مرحوم حاج احمد سزاوار رحمت از اهالی نوغان بود و اسم و شهرت زیادی داشت، اما ثروتی که چشمگیر باشد نه؛ زرگر بود و از همین محل، کل دار و ندارش به یک خانه چندین بزرگ‌نزدیک تکیه‌علی اکبری‌های نوغان خلاصه می‌شد. اما برخلاف خانه‌اش که برای ۴ دختر و ۳ پسر (رضا، محمود و محمود) کوچک هم بود، دل‌بزرگی داشت. او همین حیاط‌را که کل دارایی‌اش به حساب می‌آمد، قبل از فوت به پیشنهاد پسرانش وقف و تبدیل به مدرسه کرد. البته حاج احمد آن قدر شیفته اهل بیت (ع) بود که قبل از ساخت این مدرسه، گسترش مسجد خرد و در سال ۱۳۴۲ به دست گرفته بود. این مسجد محله نوغان که این روزها به دلیل احداث خیابان رضوان، دیگر خبری از آن نیست، به قدری کوچک بود که امکان برپایی نماز در آن نبود و فقط محل عزاداری هیئت کوچک قمرینی هاشم بود. حاج احمد با کمک مردم خانه‌های اطراف مسجد را خرید و صحن آن را تا ۲۰۰ متر گسترش داد. همچنین درست‌رو به روی مسجد خانه دیگری را هم خودش خرید و بعد از تملک، تبدیل به وضوخانه و خانه عالم این مسجد کرد. بعد از گسترش این مسجد، نام «خردو» از رویش برداشته و به نام امام جعفر صادق (ع) ثبت شد.

مسجدی در شأن همسایگی آقا

وقتی مرحوم حاج احمد نخستین مسجد را ساخت، به شکرانه پایان کارش با محمد، پسر وسطی خانواده، در سال ۱۳۴۲ راهی کربلا شد. حالا محمد به یاد همان روزها و دست‌های زحمت‌کش پدر در آن ساختمان قدیمی ساختمان جدید مسجد را با کمک برادرزاده اش احمد بالا آورده است؛ ساختمانی زیبا و خوش‌نقشه با آجرهای گرمی؛ «مرحوم پدرم برای شکل گرفتن مسجد امام جعفر صادق (ع) خیلی زحمت کشید. وقتی مسجد در روند ساخت خیابان جدید خراب شد، آرام و قرار دلم رفت. این شد که سال ۱۳۹۷ حیاط ویلایی ام در خیابان کوهسنگی را فروختم تا مسجد را دوباره بسازم.»

طبق قانون اداره واقف و شهرداری، معوض مسجدی که ساخت پدر او بود و

محبوب می‌شد و وقف کند، وقف علم کرد. هنوز زنده بود که خانه‌ها را با ۲۵۰ متر مساحت به نام مدرسه بخشید و بعد از مدتی برای توسعه آن، پدر و عمو هم خانه همسایه را هم خریدند و به آن اضافه کردند. حالا این مدرسه وقفی در همسایگی تکیه‌علی اکبری‌های نوغان ۸ کلاس دارد که در ۲ شیفت ۲۷۰ دانش‌آموز دختر پشت نیمکت‌هایش می‌نشینند.

اول مهر ۱۳۷۳، وقتی مدرسه سزاوار رحمت افتتاح شد، مرحوم حاج احمد گفت که چون دختران بیشتر از پسران از تحصیل بازمی‌مانند، این مدرسه را ویژه دخترهای دبستانی ساخته است. این مدرسه همچنان فعال است و این روزها در ۲ شیفت صبح و ظهر دانش‌آموز دارد.

مدرسه ۱۶ میلیاردی

محور پرنگ زندگی این خانواده که خیر و نیکوکاری است، مانند نژاد به نسل سوم خانواده، یعنی نوه‌های مرحوم حاج احمد هم به ارث رسیده است. حاج احمد این روزها ساخت درگیر خیرساندن است. خودش می‌گوید: «شاید گذشت از پول سخت‌ترین کار دنیا باشد، اما خدا را شکر این صفت از حاج‌بابا به پدرم محمود و از او هم به من و برادرهایم رسیده است. برای همین من به‌عنوان پسر بزرگ خانواده، چندسالی است که پا جای آن‌ها گذاشته‌ام و در راستای گره‌گشایی کارهای ساخت و ساز را پیش می‌برم.»

